

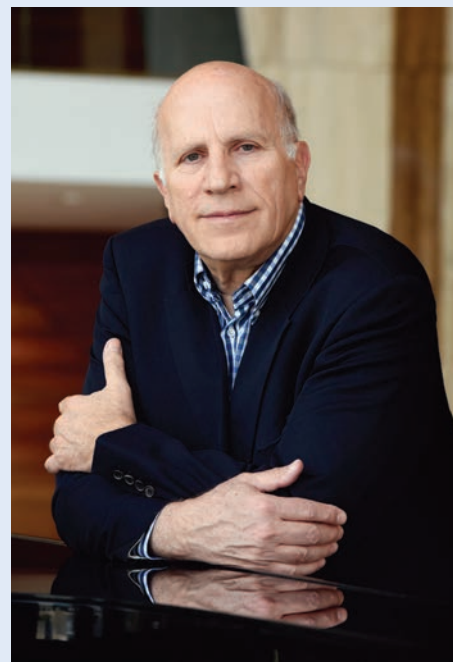
Cunami

Ez az év is a jogszabályok alkotásával múlik el. Ez a negyedik 2023. évi jegyzetem, és még mindig a jogszabályalkotás határozza meg az építési ágazat működését. Várakozó állásponton vagyunk. Sok mindenre mondjuk, hogy ezt vagy azt ne döntsük el, valamiben ne lépjünk tovább, várjuk meg a készülő jogszabályok hatálybalépését. Nem mondom, hogy bármiben reménykedünk, mert semmi jel nem mutat arra, hogy a szakmai véleményeket figyelembe vegyék a „társadalmi viták” eredményeként. A nyáron is rengeteg kormányrendelet és -határozat, különböző utasítások, miniszteri rendeletek láttak napvilágot, cunami módjára elárasztva az ágazatot. Ember legyen a talpán, aki ezek között eligazodik. Ezek a jogszabályok keresztül-kasul szelik át az érvényben lévő korábbi jogszabályokat, sokszor azok csak egy – egy paragrafusát változtatják meg. Idén már írtam az állami beruházások rendjéről szóló törvénytervezetről. Azóta ebből törvény lett, a Parlament elfogadta, de a köztársasági elnök megvétózta azt a részét, amelyben az áll, hogy a miniszter a törvényben foglaltak felülbírálatával, miniszteri rendelettel, saját jogszabállyal módosíthatja a törvény egyes részeit. Az Alkotmánybíróság helyt adott az észrevételeknek és a jogszabályt módosítani kell. Amikről akkor említést tettem, „természetesen” benne maradtak, a sok-sok kérdőjel is megmaradt. Július 1-jétől tervezték hatályba lépíteni az Építészetéről szóló törvényt, de csak mostanában került betérjesztésre a Parlament elé és amelyet még egyszer kiküldtek néhány szakmai szervezetnek, de sajátos módon nem mindnek. Például annak, nem amelyik a legtöbb észrevételt tette és amelyekből a legkevesebbet vettek figyelembe. Alapvetően megmaradt a törvénytervezet annak, ami volt, egy politika által vezérelt összeállítás, amely nem veszi figyelembe, hogy az építésügy nem csak az építészetéről szól, azt, hogy egy épület megépítésében túlsúlyban vannak a társszakmák (tartószerkezet, épületgépészet, épületvillamosítás stb.). Vezérelve továbbra is a „polgári jóízlés”, aminek azóta sincs objektív mércéje, definíciója, és továbbra is tartalmazza a szakmai kamarák önálló törvényének e törvény alá rendelését. Nincsenek illúzióim, hogy ezt a törvényt is úgy fogják elfogadni, hogy a valós szakmai észrevételek figyelmen kívül maradnak.

Ez mind történik akkor, amikor az építőipar mélyrepülésben van. Az állami beruházások leállításával alig van munkájuk a kivitelezőknek és a tervezőknek. Beszélgettem néhány tervezővel, belsőépítésszel, építésszel, akik még reménykednek új munkaszerződésben, de a kiírt pályázatokat sorra vonják vissza, vagy elfogadhatatlan magas árra hivatkozva nem hirdetnek eredményt. Különösen nehéz helyzetbe hozták a leállítások a településrendezési terveket készítőket, akik sok apró, de elmaradhatatlan munkából biztosítják megélhetésüket. Van, akinek 16 előkészítés alatt álló munkája ment veszendőbe.

Néhány magánberuházás azért folyik, egy speciális kivitelező cég saját beruházásra költi tartalékát, várva a jobb időket, míg más cég, miután rejtélyes módon eladta megkezdett beruházását az államnak azt teljes gőzzel folytatja. Rejtély, ki és miből finanszírozza. Amúgy afelől sincs kétségem, hogy az újonnan létrejött magánbank (MBH) három magasháza is megépül valószínűleg a vállaltcsoporthoz tartozó kivitelezőkkel kormánykiemelt beruházásként, 90, 75 és 60 méteres magassággal az Agora Sky program keretében.

De hol van mindez a Société Générale francia bank párizsi Défense városrészben levő két, 167 és egy 183 méter magas tornyához képest?

Bálint Péter